

Motion

1979/80:304

av Hagar Normark m. fl.
om miljöskydd vid användning av kol

För att minska vårt oljeberoende och för att kunna avveckla kärnkraften kan vår energiförsörjning ej klaras utan alternativa energikällor.

Hit hör kolet som ofta nämns som ett starkt alternativ till olja och kärnkraft, samt torv, flis och andra brännbara ämnen. Varje förbränning innebär en försämring av miljön. Förbränning av kol medför särskilt stora miljöproblem. Rökgaserna innehåller giftiga tungmetaller, svavel, kvävedioxid, cancerframkallande kolväten m. fl. farliga ämnen.

Askan som förr flög ut genom skorstenen, avskiljs nu i filter och lagras i stora berg utanför kraftverket, och det är bra att askan inte går ut i luften. Askan innehåller emellertid giftiga tungmetaller som riskerar att lösas ut och förgifta grundvattnet. Omgivningen kring ett kolkraftverk nedsmutsas av koldamm. Koldioxiden som går ut i luften med rökgaserna kan vid stor kolförbränning öka koldioxidhalten i luften och enligt vissa experter på sikt medföra klimatförändringar.

Problemen med kolet som energikälla är särskilt påtagliga genom de stora mängder som behövs för att ge en god effekt. Som exempel kan nämnas ett kolkraftverk i USA, som jag studerat. För att få ut 1 000 megawatts effekt behövdes i detta fall en förbränning av 1 000 ton kol per timme, eller 1 milj. kg kol per timme dygnet runt!

Att detta medför stora miljöproblem är givet.

I vårt land har vi starka miljökrav och det med rätta. Befolkningen har rätt till skydd av liv och hälsa i bruket av alla energislag. Denna motion ägnar särskild uppmärksamhet åt bruket av kol som energikälla. De stora miljörisiker som kolförbränning innebär och människors rätt till skydd gör att mycket höga krav måste ställas på kolhanteringen. Rening av råkolet genom fysikaliska metoder (tvättning, skumflotation) kombinerat med rökgasrening är ett sätt att minska miljöriskerna.

Förbränning av kol i fluoriserad bädd kan förhindra svavelutsläpp och bör kombineras med spärrfilter med sådana egenskaper att utsläpp av t. ex. kvicksilver starkt reduceras eller helst förhindras. Det finns flera både våta och torra reningsmetoder av kol och rökgaser. Det är angeläget att riksdagen redovisar vilka tekniska möjligheter vi nu har att få bort miljöriskerna med kolförbränning samt effekten och kostnaderna för detta.

Att omfattande miljöbefrämjande åtgärder medför kostnader är klart, men detta får inte vara ett skäl för underlåtelse. De hittills kända bästa metoderna för att skydda människors miljö och hälsa bör komma till användning. Många problem med kolförbränning är ännu olösta. Därför är

en utökad forskning kring och utveckling av metoder vid användning av kol och andra brännbara energislag nödvändiga. Det är angeläget att nya och bättre metoder än de som nu används kommer i bruk.

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen beslutar uttala

1. att användning av kol som energikälla sker på ett sådant sätt att skydd för människors liv och hälsa garanteras.
2. att forskning och utveckling av reningsmetoder för att uppnå dessa mål bör befrämjas.

Stockholm den 17 januari 1980

HAGAR NORMARK (s)

GUDRUN SUNDSTRÖM (s)

WIVI-ANNE CEDEROVIST (s)

ANITA JOHANSSON (s)

YNGE NYQUIST (s)

LARS SVENSSON (s)

ULLA JOHANSSON (s)

ELVY NILSSON (s)

BO SÖDERSTEN (s)

EVERT HEDBERG (s)